



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Thyraei, E Societate Jesu Doctoris Theologi, Et In
Academia Herbipolensi Olim Professoris, Tractatvs De
Apparitionibvs Sacramentalibvs**

Thyraeus, Petrus

Dilingae, 1640

Capvt II. An allatis præcedenti capite exemplis, sufficienter fides fiat
Sacramentalibus Christi Apparitionibus in Eucharistiâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64272)


nem facit miraculi planè similis illi, quòd ex eodem supra n. 16. retulimus. Citat verò autorem *Arnoldum Lubecensem lib. 4. hist. Slauon. c. 14.* qui id prodigium cunctis testatissimum fuisse scribit in *Thuringiâ, & Diœcesi Moguntinâ*, ubi res contigit. Addit tamen plurimis, & publicè indicèis precibus à Deo fuisse impetratum, ut caro & sanguis Christi reciperet species panis ac vini, Moguntiamque tanta rei fuisse monumenta translata. Haud dissimilia refert *Fulgosus, lib. 1. memorabil. cap. 6.*

CAP V T II.

An allatis precedenti capite exemplis, sufficienter fides fiat Sacramentalibus Christi Apparitionibus in Eucharistiâ,

Plurimum pro ipsis faciunt,
Ipsarum multitudo omni
fere tempore.
Earundem varietas.
Testes diuersissimi.
Pluralitas conditionis &
Sexus, quibus ostensa.
Hostie prodigiosa, &

Sanguis, quæ inueniantur.
Miracula, quæ hodie, &
semper facta apud has hostias.
Annales regnorum, ciuitatum.
Scriptores docti & pi, qui ipsas
descripserunt.
Similia prodigia, quæ circa
Eucharistiam acciderunt.

I.  Deò nostris temporibus quidam difficiles sunt ad fidem rebus Christianæ religionis accommodandam, ut quæ non ipsi oculis propriis conspiciunt, aut nullo modo, aut certè difficulter credant. Hi quemadmodum cum Apo-

stolo Thomâ repræhensione sunt digni, itâ optandum ut cum Thomâ, etiam iis, quæ non vident, credant.

2. Et in propositis I. Cap. exemplis, pluribus fortassis hoc contingit, ut difficulter iis credant; & ob id nullam fidem velint adhibendam Apparitionibus hisce Sacramentalibus sub peregrinâ specie. Nobis igitur propositum erit hoc capite breuiter indicare, & quod fidem allata exempla mereantur, & quod de veritate harum apparitionum dubium esse non possit.

3. Probat igitur in primis hoc ipsum, quod non vno tempore circa venerabile Sacramentum ipsæ sunt obscuratæ. Sed omni propemodum, quo ut Apparitiones fierent, aut Dei honor, aut hominum salus, aut etiam vtrumque meritò postulare potuit.

4. Probat summa varietas, quæ in ipsis obseruata est. Neque enim vno eodémque modo perfectæ sunt omnes. Nunc species pueri exhibita est, nunc carnis, nunc sanguinis, nunc ipsa hostia sanguine rubens; atque hæ ipsæ aliâ atque aliâ formâ, quemadmodum allata exempla demonstrant.

5. Probant diuersarum religionum testes. Non Christiani solùm atque Catholici, quorum fortassis suspecta fides videri posset, has notârunt. Notârunt etiam Hæretici & Apostatæ à fide; notârunt crudeles Iudæi; notârunt Gentiles; & singuli plures, variâsq̃.

5. Probant omnis sexus, ætatis, & conditionis homines. Nam & mulieribus Apparitiones hæ factæ; & quibus plus quàm illis creditur, viris. Rursus in genere virorum paruulis pueris, adultæ ætatis hominibus, & perfectæ

æta-

ætatis senibus. Probis item, & quorum sancta, & innocens conuersatio; atque iis, quorum & dissoluti mores, & vita corrupta.

7. Probant, quæ multis in locis inueniuntur adhuc hostiæ cruentæ (*videa, quæ apud S. Crucem Augusta visitur.*) Species sanguinis & carnis, quæ reuerenter asseruantur, magno Christianorum studio pie inuisuntur, & multis modis honorantur. An non vel hæ solæ, Argumentum magnum hic præbent?

8. Probant, quæ ad eandem species carnis & sanguinis, cruentasque hostias facta sunt, hodiè que fiunt prodigia atque miracula. Quorum meminerunt, & Thomas Bozius, & Theodorus Loer Carthusianus. Ut omittam suspensas in horum memoriam tabulas, & anathemata. *Miracula tam vetera, quam recentia, Augusta ad S. Crucem, virtute miraculose Sacramenti ibi asseruati patrata, in Thaumaturg. Eucharistico descripsit R. P. Anastasius Vochetius, ibidem Canonicus Regularis.*

9. Probant locorum, vbi ipsa acciderunt Maiestas & dignitas, Nam quæ olim, antequam illis Apparitionibus notarentur, profanos vsus habuerunt, illa post Apparitiones in sacros sunt mutata; & diuino solum cultui cōsecrata; & suspensis imaginibus, nunc cunctis Apparitionum veritatem confirmant.

10. Probant Annales Regnorum, Regionum, Ciuitatum, Prouinciæ; qui & supplicia referunt sumpta de sacrilegis, qui in sacratissimas hostias manus iniecerunt, & rei gestæ in hoc Apparitionum genere seriem diligenter annotant, posteritati hæc re egregie consulentes.

11. Probant viri egregij sanctitate illustres, & singulari doctrinâ excellentes, qui huius Apparitionis varias descripserunt historias: quibus idcirco facilius fides adhibetur, quod cur fabulas vendere voluerint posteris, causas nullas habebant; cur veritatem non relinquere, plurimas.

12. Addimus his, quod tam facile accidere potuerunt, quæ Capite præcedenti retulimus, quàm quæ olim accidisse referunt circa idem Eucharistiæ sacramentum, B. Cyprianus, Chrysostomus, Sozomenus, atque Ioannes Moscus. Quorum primus testatur eandem in cinerem, conuersam; alter panem suppositum conuersam in lapidem; tertius Eucharistiam germinasse culmos & spicas.

13. *Ioannes Moscus ergo cap. 79. Prati spiritualis sic habet.* Vir quidam erat in ciuitate Seleuciâ, negotiator, valde religiosus & diues, sed hæreticus; erat enim de Seueri sectatoribus. Habebat autem seruum fidelem quendam S. Apostolicæ Ecclesiæ communicantem. Hic iuxta prouinciæ consuetudinem die sancto Cœnæ Domini, sumptam communionem inuoluit in linteo purissimo, & in armario posuit. Contigit autem, vt post sanctum Pascha vir ille fidelis mitteretur Constantinopolim, negotij cuiusdam gratiâ, dimissâ per obliuionem S. Communionem in armario. Quâdam verò die aperiens armarium Dominus inuenit linteolum, inuolutasque sanctas particulas Communionis. Contristatus autem in hoc hæsitabat, quidnam de illis faceret. Nam exipsis communicare volebat, eò quod essent sanctæ Ecclesiæ Catholicæ,
ipse

ipse verò Seuerianæ hæresis. Et tunc quidem dimisit eas in armario, vt erant, cogitans quia rediturus erat seruus, & sumpturus eas. Cum autem venisset Cœna Domini, neq; seruus ille fidelis redisset: voluit eas Dominus ipsius comburere, ne rursus & in secundum annum seruarentur. Apertoque armario vidit omnes sanctas particulas, culmos & spicas germinasse. Vnde ingenti timore comprehensus in nouo admirandoque spectaculo, sumens sanctas particulas, & cum omni domo suâ clamans, Kyrieleyson, cucurrit ad sanctam Ecclesiam, & venerabilem Dionysium Episcopum. *Hæc Moscus. Addit deinde, quomodo plurimi hoc miraculo conuersi sint. Quod sequitur, recitat Sozomenus lib. 8. Eccl. hist. cap. 5. & contigit circa annum Domini, 412.*

14. Vir quidam è Macedonianâ hæresi, vxorem eiusdē opinionis habebat. Hic cum Ioannem Chrysolomum, quomodo de Deo sentiendum esset, docentem audisset, dogma illius laudabat, & vxorem quoque vt secum sentiret, hortabatur. Cùm verò illa magis nobilium mulierum sermonibus, quàm illius consuetudini obtemperaret, & post frequentes admonitiones vir illius nihil effecisset: nisi inquit, in diuinis consors fueris, neque in vitæ communione posthac eris. Mulier hoc audito, & consensum pollicita, rem eam famule cuidam communicat, quam sibi fidat: esse iudicabat: illiusque operâ ad fallendum virum vtitur. Circa tempus autem mysteriorum (sciunt initiati, quid sit, quod dico) illa quod accepit continens, quasi oratura procumbit; famula adstans clanculum illi dat panem, quem secum in manu attulerat. Hic cum den-

tibus admoueretur, in lapidem congelascit. Mulier perterrefacta, metuens ne quid mali propter eam rem, quæ diuinitus acciderat, contingeret: ad Episcopum cursu contendit, ac seipsam prodens lapidem ostendit, adhuc morsus vestigia habentem. Simulque veniam cum lacrymis petens, viro suo se consensuram pollicetur. Quod si cuiuspiam hoc incredibile videtur, lapis ille testis est; qui etiamnum inter clenodia Ecclesiæ Constantinopolitanæ asseruatur.

Cyprianus breuior est. Serm. de lapsis s. inter aliam mirac. hoc affert. Et quidam alius inquit, & ipse maculatus, sacrificio à sacerdote celebrato, partem cum cæteris ausus est latenter accipere; sanctum Domini edere, & contra stare non potuit; cinerem se ferre apertis manibus inuenit. Ita *Cyprianus Martyr.*

C A P V T III.

Varias admodum esse Apparitiones Sacramentales sub peregrinâ specie, & inusitatâ; & diuidi easdem posse.

Pro ratione formarum, que videntur.

Pro ratione hominum, quibus fiunt Apparitiones.

Pro ratione temporum & locorum, quibus fiunt.

Pro ratione effectuum, qui sequuntur Apparitiones.

Pro ratione finium, qui Deo potuerunt esse propositi.

I. Exem-